

дуже важливо для майбутньої роботи в поліції.

Отже, використання цього методу навчання корисне з погляду вироблення практичних, управлінських і поведінкових навичок поліцейських.

На відміну від традиційного навчання, головним завданням якого була передача студентам певної суми знань, інтерактивне навчання з використанням інформаційних технологій спрямоване на активацію навчально-пізнавальної діяльності курсантів, розвиток їх креативного мислення і комунікативної взаємодії.

Сьогодні виконання працівниками поліції своїх обов'язків не є можливим без належного опанування ними теоретичних знань та наявності практичних навичок. Досягти якісного та правильного виконання поліцейськими своїх обов'язків без застосування нових форм та методів навчання, особливе місце серед яких буде належати саме інтерактивним моделям, є дуже складним завданням.

Можна обґрунтовано стверджувати, що інтерактивні форми проведення навчальних занять сприяють створенню нового навчального середовища, спрямованого на підвищення якості навчання. Саме воно допомагає створенню партнерських відносин між усіма учасниками освітнього процесу, сприяє підтримці інтересу до засвоєння навчального матеріалу, стимулює подальший розвиток інтелектуального потенціалу і аналітичних здібностей майбутніх поліцейських.

Тож підсумовуючи, доцільною пропозицією буде повна трансформація освіти майбутніх поліцейських, що полягатиме у розвантаженні навчальних планів від «неполіцейських» дисциплін та збільшення часу на опанування саме правоохоронних дисциплін, а також надання переваги практичним заняттям, що насамперед сприятимуть формуванню професійних навичок поліцейського нової формації.

1. Carty K. The good Practices in Basic Police Training – Currical Aspects, by the Senior Police Adviser to the OSCE Secretary General. SPMU Publication Series. 2009. Vol. 5.

2. Багіева Ш. М. Интерактивные методы – механизм формирования жизненных навыков. *Билим*. 2007. № 6. С. 9–10.

3. Алимов А. Использование в высших учебных заведениях интерактивных методов : навч. посіб. Алмати, 2009. 328 с.

Ранія БЕН САЛЕХ
студентка ННІ права
та інноваційної освіти

Наталія ЛЕОНОВА
доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат філологічних наук

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО. СУЧАСНІ ПАРАДИГМИ

У сучасному світі насильство у ставленні до партнера зі шлюбну можуть здійснювати й чоловіки, і жінки. Жертвами переважно є жінки. З огляду на проблему жіночого насильства можемо зробити такі висновки:

1. Жінки у деяких випадках можуть проявляти фізичну та психологічну агресію та бути ініціаторами побутових конфліктів. Такі випадки насильства виникають як відповідь на насильницькі дії з боку партнера, за ними стоїть необхідність самозахисту, захисту членів родини та страх, а не мотиви контролю та влади як у чоловіків.

2. Переважна більшість сучасних випадків домашнього насильства за статистикою здійснюється чоловіками. Агресія, жорстокість є превалюючими рисами таких випадків.

3. Жертвами домашнього насильства зазвичай є діти й жінки. Великою є поширеність симптомів посттравматичного стресового розладу (ПТСР) серед жінок і дітей, які переживають фізичне та моральне насильство (їдеться про нав'язливі спогади, панічні атаки, тривогу тощо).

Окрім того, жінки переживають нижчий рівень задоволення шлюбом, частіше беруть відгули на роботі, звертаються за медичною допомогою та до поліції [1].

Цікаво, одразу в кількох дослідженнях показано, що ані фізичне, ані психологічне насильство, яке зазнають матері, не є безпосередньо пов'язане з проблемами з психічним здоров'ям дітей, хоча ці типи насилля пов'язані із зазначеними симптомами. Тобто не всі діти, у чийх родинях є насильство, змушені вирішувати проблеми з психічним здоров'ям, а лише ті, у матерів яких наявні симптоми ПТСР унаслідок, наприклад, домашнього насильства. Ці діти частіше мають деякі психічні розлади, зокрема: опозиційно-викличну поведінку, гіперактивність, специфічні фобії, соціальну фобію, генералізований тривожний розлад тощо [1].

Треба також зазначити, що велику роль у вихованні дитини відіграє педагогічна батьківська стилістика поведінки у парадигмі непослух-покарання, що, на жаль, інколи включає суворі покарання, наприклад, побиття дитини, навіть символічне. За статистикою це стається у від 11 до 46 % випадків! І це, зі свого боку, позначається на поведінці дитини. У наукових та методико-педагогічних джерелах зустрічається назва такої стратегії виховання як жорстке/реактивне батьківство (*harsh/reactive parenting*). І хоча інтереси дітей захищають міжнародні закони, наприклад, Конвенція ООН Про права дитини [3], інколи цього не достатньо. Фізичне насилля – не єдина форма несприятливого батьківства у таких сім'ях. Також батьки, які кривдять один одного, частіше нехтують базовими потребами дітей, відкидають, проявляють жорстокість та агресію [1]. Для контролю за подібними явищами та захисту інтересів жертв сьогодні законодавством визначений комплекс адміністративно-запобіжних заходів: загально-профілактичні заходи; поліцейські заходи тощо [2; 4, с. 58].

Отже, сучасними парадигмами домашнього насильства є стилістика поведінки батьків у парадигмі непослух-покарання в родині та визначна роль психічного здоров'я матері, що раніше переважно ігнорувалось у наукових дослідженнях, а в країнах Азії та Сходу часто ігнорується й у наш час та зв'язок між ПТСР матері та набутими внаслідок епізодів домашнього насильства психічними розладами дітей.

1. Вонс О., Широка А. Якщо діти спостерігають насильство між батьками – чи це має на них вплив? UR: <https://health.ucu.edu.ua/news/yakshho-dity-sposterigayut-nasyilstvo-mizh-batkamy-chy-tse-maye-na-nyh-vplyv/>

2. Про запобігання та протидію домашньому насильству : Закон України від 07.12.2017 р. № 2229-VIII (станом на 01.01.2021). *Відомості Верховної Ради України*. 2018. Ст. 35.

3. Про права дитини : Конвенція ООН (Конвенція ратифікована Постановою ВР від 27 лютого 1991 р. No 789-XII (789-12)). URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021

4. Веселов М. Ю. Адміністративно-правові засади функціонування ювенальної юстиції у системі забезпечення прав дітей в Україні : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2020. 381 с.

Софія САМОЙЛОВА

здобувач вищої освіти
ступеня бакалавра

Науковий керівник:

Олег ЗАВІСТОВСЬКИЙ

старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ДО ОХОРОНИ ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ

Бурхливий розвиток сучасного світу не дає можливості уявити нормальне, гармонічне існування та функціонування держави без її органів влади, кваліфікаційні кадри якої повинні мати постійний професійний розвиток. Саме тому проблема якісної фахової підготовки наявна майже у всьому світі, оскільки професіоналізм – не вроджена ознака працівника, а набута протягом регулярної систематизації та удосконалення своїх знань, навичок та вмій у професійній діяльності.

Зважаючи на всі відмінності у методах, способах та підходах до реалізації методик